

VERFRISSENDE WIND?

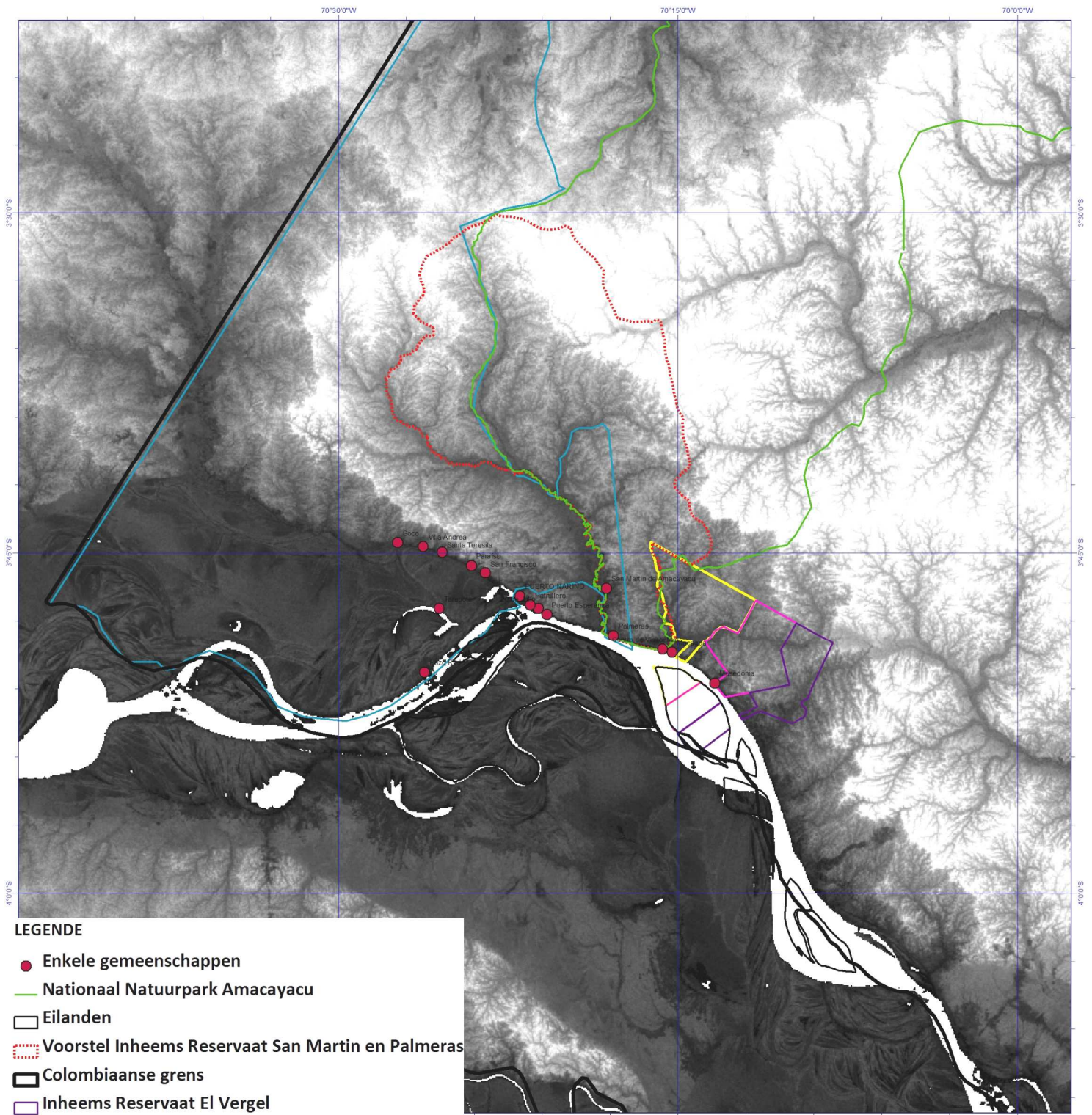
Na inmiddels alweer twee grote vergaderingen tussen San Martin en Palmeras is er overeengekomen dat deze twee gemeenschappen samen de schouders zullen zetten onder de taak om het gebied (op de volgende pagina rood gestippeld) totaal of tenminste administratief onafhankelijk te krijgen van het grote Tikuna Kokama Yagua Reservaat. Ontdek het verschil in het zuiden van het gebied met de kaart in Nieuwsbrief 20. Een verfrissende wind begon eind mei opeens te waaien, nadat de verenigde hoofden van een meerderheid van de in dit reservaat aanwezige overige gemeenschappen, unaniem ontslag gaven aan de president van de Associatie Tikuna Kokama Yagua, die tot nu toe deze gemeenschappen theoretisch vertegenwoordigde als hoogste instantie. Door de uit de pan rijzende corruptie, getekend door het exclusieve management van overheidssubsidies door deze president, de afwezigheid van een penningmeester en geen antwoord op enorm veel vragen naar het waarom van zoveel niet of half uitgevoerde projecten in de gemeenschappen, was de emmer vol en werd er drie dagen lang intensief beraad gepleegd in San Martin. Door stemmen tellen (foto)

werd er een nieuw bestuur benoemd, waarin twee leiders uit deze gemeenschap een positie hebben. Benicio Amado Joaquín is vice-president en José Gregorio Vásquez is coördinator territoriaal beheer. De overige posten worden bekleed door de ex-vice-

president (nu president) en nieuwe gezichten, zoals bijvoorbeeld de vertegenwoordigster van de vrouwen: een dame uit Palmeras. In de vergadering werd ook de zeggenschap over en het management van de overheidssubsidie teruggegeven aan de individuele gemeenschapshoofden. De boekhouding werd stopgezet tot nader besluit. Het ontslagen bestuur heeft tot dit moment van schrijven nog geen documenten van zijn administratie ingeleverd. Sterker nog: nieuwe sloten werden geplaatst op de deuren van het hoofdkwartier in Puerto Nariño... Het is een enorm zware taak die het nieuwe bestuur tegemoet gaat. Het rechtzetten van zoveel ongeregelde zaken, opnieuw beginnen met het ontwikkelen van politiek (wat willen we en waar zullen we eerst beginnen?). Dit nadat er bijna vijf jaar niet zo heel veel is om te laten zien, behalve een door een bult fondsen van de Nederlandse ambassade gesteunde ontwikkeling van een zogenaamd "levensplan" (Plan de Vida) via een externe organisatie (CODEBA). Dit is uiteindelijk een leuk boekje geworden, waar eigenlijk niemand in het reservaat zich mee kan identificeren, omdat ze nooit bij het tot stand brengen ervan betrokken zijn geweest. Tja, het moest binnen twee jaar klaar zijn en dan heb je natuurlijk geen tijd om de mening van iedereen te vragen? Wel een omgekeerde wereld als je bedenkt dat dit het kompas van het reservaat moet voorstellen... Het opnieuw creëren van vertrouwen in de gemeenschappen zal loodzwaar zijn en bovendien, doordat de overheidssubsidies van 2009 al vastzitten aan de nu bevroren projecten, is er nog geen peso voor het kopen van benzine om alle gemeenschappen persoonlijk te bezoeken voor een eerste toenadering en dialoog. Ook is leider zijn van één gemeenschap al moeilijk, laat staan van 22. Toch hebben de twee bestuursleden uit San Martin er alle vertrouwen in en hopen vanuit hier de plannen van San Martin en Palmeras te kunnen verwezenlijken.

KAART VAN HET UITERSTE ZUIDEN VAN COLOMBIA MET DE LIGGING VAN HET VOORGESTELDE RESERVAAT VOOR SAN MARTIN DE AMACAYACU EN PALMERAS

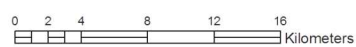
LEGENDE

- Enkele gemeenschappen
- Nationaal Natuurpark Amacayacu
- Eilanden
- ⋯ Voorstel Inheems Reservaat San Martin en Palmeras
- ▬ Colombiaanse grens
- ▭ Inheems Reservaat El Vergel
- ▭ Inheems Reservaat Macedonia
- ▭ Inheems Reservaat Mocagua
- ▭ Inheems Reservaat Tikuna Kokama Yagua

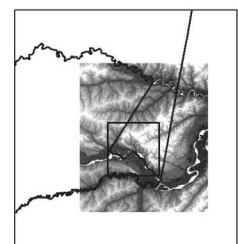
Hoogtekaart

SCHAAL

REFERENTIE KAART

INTERESSANTE DISCUSSIES

Naar aanleiding van het mondeling verspreiden van de plannen van San Martin en Palmeras is er natuurlijk best wat discussie mogelijk tussen de betrokken partijen. Gesprekken met sommige mensen lieten doorschemeren dat zij bezorgd zijn, omdat zij de indruk hebben dat de gemeenschap egoïstische motieven heeft, en ze zijn op één of andere manier bang dat de inwoners opeens de natuur op grotere schaal gaan uitbuiten. Het simpele antwoord hierop is dat als de gemeenschap dit als doel heeft, dat ze dat allang hadden gedaan. Eén van de meest aangewezen instanties die hierop controle zou moeten uitvoeren, Amacayacu Nationaal Natuurpak, heeft immers al jaren laten zien dat zij dit om verschillende redenen niet tegen hadden kunnen houden. Boten vol gravel, zand en hout, afkomstig uit het voorouderlijk grondgebied van de mensen van San Martin en met grote frequentie uit het PNN Amacayacu zelf, met bestemming niet het TIKOYA reservaat of het park, varen met grote regelmaat langs hun voordeur en er gebeurt niets.

Voor de mensen van San Martin de Amacayacu zijn de voorlopig nog door externe figuren en instanties getekende grenzen van nationale parken, gemeentes of het TIKOYA reservaat (zie kaart vorige bladzijde) geen grenzen als het gaat over de jacht, visserij of houtkap voor het dagelijkse levensonderhoud. Het gebied is simpelweg altijd van hen geweest: van hun ouders, grootouders en overgrootouders. Pas sinds de jaren '70, naar aanleiding van trends in de (westerse) zogenaamde natuurbeschermingspolitiek, komt het PNN Amacayacu om de hoek kijken. Later ook nog de gemeentes Leticia en Puerto Nariño. Echter, als een gemeenschap als San Martin misbruik van natuurlijke bestaansbronnen binnen dit voorouderlijke gebied aan de kaak wil stellen, of het niet eens is met andere activiteiten, zoals bijvoorbeeld bepaald wetenschappelijk onderzoek, dan doen deze grenzen er wél toe.

Het is duidelijk te zien op de kaart dat zich binnen het rood omstippelde gebied een heleboel rivieren ontspringen. Dit betekent in de natuur, dat hier zich een enorme rijkdom aan biologische diversiteit bevindt. Omdat zich hier ook de vroegere maloka's bevonden, en vooral de vele bijbehorende achtergelaten

hectares van akkertjes vol smakelijke fruit- en palmbomen, is hier een schat aan diersoorten te vinden. In de tijd van de jacht op huiden, grofweg rond de jaren '60, werden veel dierenpopulaties dichter langs de Amazone-rivier gedecimeerd door sommige lokale maar vooral externe jagers om aan die vraag te kunnen beantwoorden. Sommige soorten (zoals de *capiguara* - *Hydrochoerus hydrochaeris*) kwamen hier gewoon niet meer voor en dat is zo tot nu toe. Dat deze soorten momenteel rond de gemeenschap niet in overvloed aanwezig zijn, is dus niet zozeer het geval door de huidige jachtgewoontes van de jagers in de gemeenschap, maar wordt wel vaak zo gezien door mensen, die de historie van het gebied niet zo goed kennen. Sterker nog, momenteel klagen de bewoners van San

Martin steen en been, omdat de *borugo* (*Agouti paca*) en de *guarra* (*Dasyprocta* sp.) hun cassaveoogst vernielen door aanvreten (foto boven). Soms is meer dan de helft niet meer te gebruiken. Ondanks deze aanwezigheid in groten getale komen kleine katachtigen nog steeds liever de kleine kippen van de mensen eten. Die zijn daar natuurlijk niet zo blij mee en plaatsen kunstige vallen (foto onder), waarmee het nog ontzetten moeilijk is om ze te vangen, slim als ze zijn. Pootafdrukken van de *jaguar* (*Panthera onca*) komen ook regelmatig voor dichtbij de gemeenschap op de paden naar de akkers. Gewoonlijk zou je onder deze omstandigheden toch grootschalige jacht verwachten voor de verkoop voor de vele dagelijks benodigdheden in elke familie.

GPS VELDWERK

Met de tochten naar de jungle door Reinaldo en verschillende andere mensen uit San Martin komen we langzaam maar zeker in de richting van de laatste loodjes. Er wordt geschat dat er nog een stuk of vier á vijf tochten gemaakt moeten worden om een voldoende deel van het geheel met de GPS vast te leggen. Op de foto onder is de vrouw van Reinaldo (Benilda) met de GPS te zien. Over ruim een half jaar kunnen waarschijnlijk alle gegevens in de database van Javier Díaz worden ingegeven en kan de uiteindelijke digitale kaart uit de computer komen rollen. Natuurlijk blijft de "analoge" kaart nog steeds cruciaal omdat hier plekken op voorkomen die uiteindelijk niet met de GPS zijn vastgelegd. Soms gewoon omdat ze te ver weg zijn.

BN/DE STEM ONTWIKKELINGSPRIJS

In de krant en op de blog van de stichting www.smallworldfoundation.org hebben jullie al de prachtige foto's kunnen zien en verslagen kunnen lezen van het overhandigen

van de BN/DeStem Ontwikkelingsprijs in het Chassé Theater in Breda op 31 mei door Derk Bolt. Vele trouwe betrokkenen bij San Martin de Amacayacu en de Small World Foundation hadden de moeite genomen om deze speciale gelegenheid persoonlijk bij te wonen: een **'ENORM BEDANKT VOOR ALLES'**!

PRESENTATIE BIBLIOTHEEK

Houd de avond van woensdag 26 augustus alvast vrij in je agenda! Dan zal mij wederom de gelegenheid worden geboden om alle avonturen van het afgelopen en de uitdagingen van het komende jaar, uitgebreid uit de doeken te doen in de Openbare Bibliotheek van Baarle-Nassau-Hertog.

Wilt u samen met de Small World Foundation steun bieden aan de mensen van de indianengemeenschap San Martin de Amacayacu, een cadeautje ontvangen én op de hoogte blijven van de lokale ontwikkelingen in deze verre uithoek van Colombia?

Maak dan jaarlijks 15 of 17 euro* (of meer..!) over op Rabobank rekeningnummer 13 27 26 203 t.n.v. Stichting SMALL WORLDFOUNDATION te Baarle-Nassau, o.v.v. 'nieuwsbrief' en Uw naam. Vergeet niet zo spoedig mogelijk ook uw post- of e-mailadres door te geven (al naar gelang hoe u de nieuwsbrief wilt ontvangen):

Tonny van Gils (tonnyvangilspals@hotmail.com)
Ghil 12
5111 ED Baarle-Nassau
0135078003

*15 euro voor ontvangst per email, 17 euro voor ontvangst per post. Belangrijk: de stichting is aangemerkt als ANBI waardoor bijdragen van boven de 60 euro in principe belastingaftrekbaar zijn!!

Nogmaals, de bijdragen zullen uitsluitend besteed worden aan de ontwikkeling en uitvoering van de lokale initiatieven, onder mijn persoonlijke begeleiding. De uitgaven zullen zo veel mogelijk vermeld worden in de nieuwsbrieven. Voor alternatieve (vormen van) bijdragen, graag informeren bij bovenstaand adres.

U kunt zich te allen tijde opgeven voor de nieuwsbrief. Wanneer u graag één of meerdere edities van deze nieuwsbrief (nogmaals) wilt ontvangen via email of in print, neem dan ook contact op of kijk op de website: www.smallworldfoundation.org.

Bij voorbaat dank namens San Martin de Amacayacu en tot ziens, Heike van Gils.